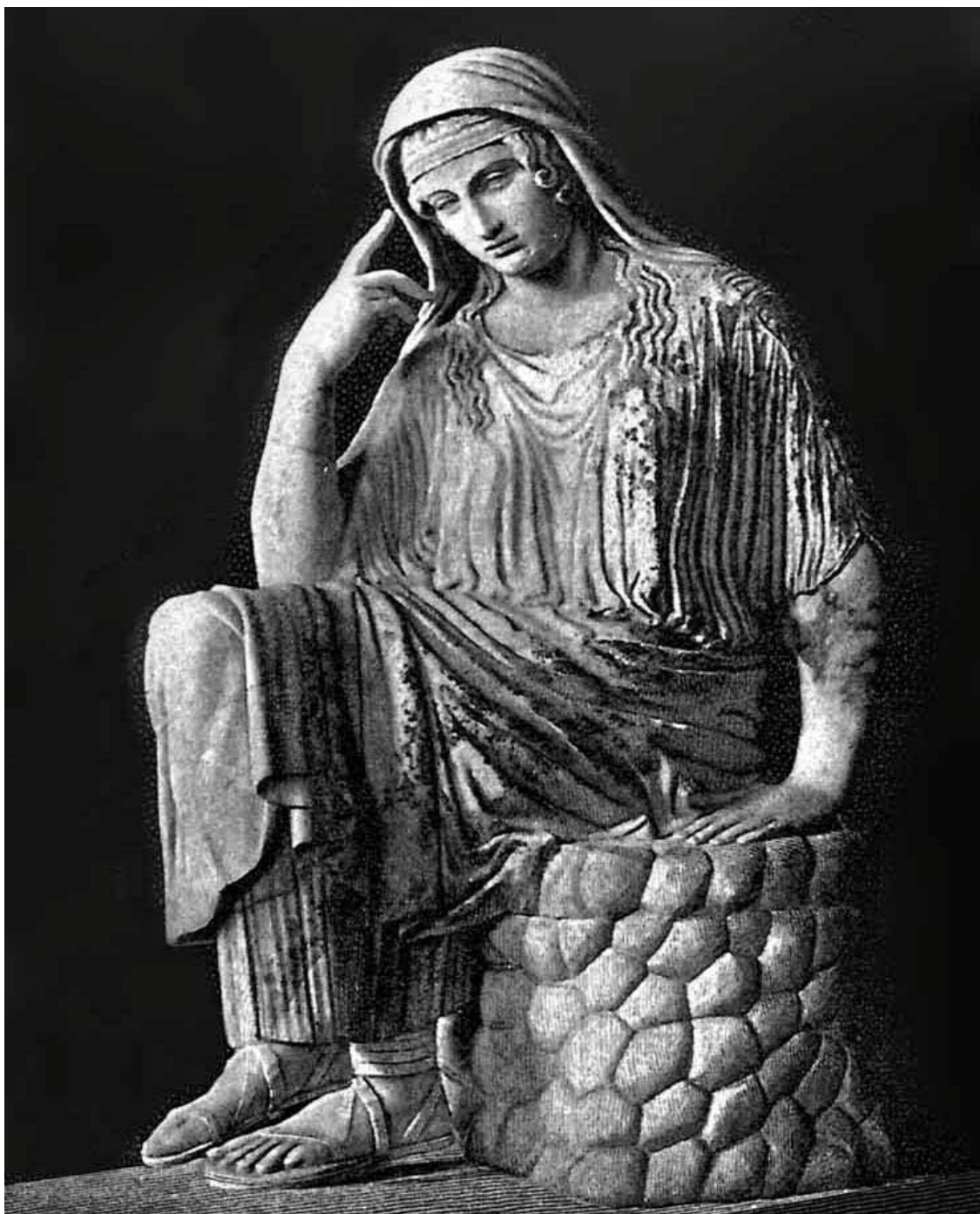

ΟΙ 7 ΖΩΕΣ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

*«Η ανθρωπότης, για να επιζήσει, πρέπει να αναβαθμίσει τη σκέψη της»
Αϊνστάϊν*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Η ΕΒΔΟΜΗ ΖΩΗ

Άγγελος: Δόξα τω Θεώ και πόλι δόξα. Εν αρχή ήν ο λόγος. Έπρεπε να σωθεί ο άνθρωπος της γής. Μα τι λέω. Εδώ ενσαρκώθηκε ο Κύριος. Μα πού να κατανοήσει το επί μερους το όλον.. Την κατανόησή σου Κύριε ευγνωμονώ. Θα επιτελέσω την εντολή σου επάξια. Είμαι ευγνώμων για την τιμή... Μπορώ τώρα είμαι έτοιμος... Μπαίνω στο όνειρο της. Και μέσα από το όνειρο στην γήινη συνείδηση. Θα τα καταφέρω με τις ευλογίες σου Κύριε. Με ευγνωμοσύνη και υπευθυνότητα δεχόμεθα την αγάπη σου Κύριε..

Ξημερώνει Σάββατο. Αρχές Χειμώνα. Ένα λεπτό χιόνι λευκαίνει μαγικά το Λονδίνο.

Στο Τσέλσι, στο μικρό της διαμέρισμα, η Penelope σε ύπνο βαθύ. Έχει τελειώσει πιάνο στο Ωδείο, είναι 25 ετών. Ξανθιά, μάτια μπλέ, ένας θηλυκός Άγγελος. Παίζει και τραγουδά Rock Ballads σε πιάνο Bar κάποιες ώρες.

Εψές πέρασε από κεί η κολλητή της η Graece, 40 ετών, παιδίατρος, με πολλές γνώσεις και πολλές ανησυχίες. Κάθεται στο διπλανό διαμέρισμα. Τις χωρίζει ένας τοίχος που λεν.

Έτυχε και οι δύο να μην έχουν διάθεση για ξενύχτι.

Γύρισαν λοιπόν νωρίς για ύπνο.

Ο Άγγελος βρίσκεται στο όνειρο της. Προβάλλει αργά μέσα από την ομίχλη ως λευκός ιπότης, έφιππος σε λευκό άλογο. Αφιππεύει. Το άλογο γυρίζει και χάνεται στην ομίχλη. Πλησιάζει χαμογελώντας. Η πανοπλία μεταμορφώνεται σε ένα κομψό σύνολο μπλεϊζερ και το σπαθί σε δαχτυλίδι με πολύτιμο μπριλάντι. Αστραποβολά με χρωματισμούς της ίριδος..

Χαμογελώντας και με χειροφίλημα της το προσφέρει.

Η Penelope το δέχεται ευγενικά και με ένα βλέμμα που σιωπηρά ζητά συνέχεια...

- Άγγελος:** Αξίζω την υπομονή σου για λίγο;
- Πηνελόπη:** Μα σ'έχω στο μυαλό μου συνέχεια. Από μικρή...
Σε περημένω στα όνειρα μου.. Και το ρωτάς;
- Άγγελος:** Χρειάζομαι λίγο χρόνο για να εξοικιωθώ με τα γήινα.
Όσο χρόνο χρειάζεσαι για να μου φτιάξεις ένα διπλό Jack Daniel's με παγάκια.

Η Penelope μέσα στο όνειρό της αντιλαμβάνεται ότι βρίσκεται στο μαγαζί που δουλεύει. Όμως είναι barwoman . Το μαγαζί άδειο. Μόνο αυτή και ο Άγγελός της. Νοχελικά ετοιμάζει το Double Jack Daniel's on the rocks σε ένα βαρύ κρυστάλλινο ποτήρι.

- Πηνελόπη:** Όσπου να σου φτιάξω το Jack, σε παίρνει να πεις ότι μαλακία σου κατέβει.
- Άγγελος:** Το βασικό νόμισμα που κυκλοφορεί στη φιλοσοφία, στη μία του όψη γράφει «Εν τω παν» και στην άλλη «Τα πάντα ρει».
- Πηνελόπη:** Μελετώ τα αρχαία Ελληνικά ρητά, που με 2-3 λέξεις λεν αιώνιες αλήθειες. Ξέρεις ότι κάνω αρχαία Ελληνικά; 2 μαθήτα την εβδομάδα, Είναι το χόμπι μου . Ακούω τον ήχο τους και αντιλαμβάνομαι τη μουσική τους, ακόμα και με τα όσα λάθη τα προφέρω.

Του δίνει το ουίσκι που έχει ετοιμάσει.
Σ'ένα πιατάκι του βάζει σνάκς.
Πίνει δυο γουλιές αργά. Παίρνει ένα σνακ χωρίς να το δοκιμάσει.

- Άγγελος:** Συνέχισε...
- Πηνελόπη:** Απ'ότι κατάλαβα, αυτό το νόμισμα μου λέει ότι όλα συνδέονται μεταξύ τους και ότι όλα μεταβάλλονται..
Εντάξει.. Εγώ με σένα πως;
- Άγγελος:** Δεν ξέρω ακριβώς. Αλλά όπως βλέπεις σ'έχω ερωτευτεί.
- Πηνελόπη:** Είσαι όπως σε ονειρεύομαι.
- Άγγελος:** Αυτό σίγουρα.

Γελούν και οι δύο τους.

Πηνελόπη: Δεν θυμάμαι να 'χω ξαναγελάσει σε όνειρο και είμαι σίγουρη ότι ονειρεύομαι. Όμως λές;

Άγγελος: Ας πούμε ότι βιώνουμε την αλήθεια μας μέσα σε ένα όνειρο που ζούμε ταυτόχρονα και οι δύο.

Πηνελόπη: Θα έρχεσαι στα όνειρά μου;

Άγγελος: Γυναίκα μου Penelope σαν ερωτευμένος άγγελος μπορώ μόνο αυτό... Τώρα...

Πηνελόπη: Καταλαβαίνω..

Την φιλά τρυφερά στα χείλη.

Άγγελος: Τώρα πρόσεχε, γιατί ο χρόνος σου είναι περιορισμένος. Δεν γίνεται αλλιώς. Πίστεψε με.

Πηνελόπη: Ο έρωτας μου όμως δεν μετριέται.

Χαμογελά και την ξαναφιλά τρυφερά.

Άγγελος: Άκουσέ με προσεκτικά.
Θα αναπτύξεις την προσωπική σου φιλοσοφία, βιοθεωρία, όπως θές πες το. Προσπάθησε να βλέπεις τα πράγματα αντικειμενικά μόν, από την σκοπιά σου δε. Παρακολουθείς;

Πηνελόπη: Σε νοιώθω αγάπη μου.

Άγγελος: Έξυπνο κορίτσι μου 'τυχε.

Γελούν και οι δύο

Πηνελόπη: Γιατί μου 'ρθες έτσι;

Άγγελος: Αυτό μου επέτρεψε ο Λόγος. Όταν του ζήτησα την άδεια να σου μιλήσω με τους δικούς σου κώδικες.

Πηνελόπη: Και μετά;

Άγγελος: Θα σου 'χω δώσει τόση ενέργεια πού αν δεν φύγεις από το δρόμο σου και από τις ευθύνες σου, θα με νοιώθεις για πάντα μαζί σου.

Πηνελόπη: Και δεν θα με ζηλεύεις όταν θα παίζω στο κρεβάτι μου με κάποιον;

Άγγελος: Εκεί θα με νοιώθεις και θα με φαντασιώνεσαι, ή και μπορεί να σε αφήνω για λίγο μόνη.
Δεν ξερω.. Όμως σε εμπιστεύομαι.

Ο Άγγελος με βλέμμα σοβαρό.

Η Penelope με μάτια που λαμпуρίζουν πονηρά.

Πηνελόπη: Οι νόμοι;

Άγγελος: Σα παράδειγμα:

Φτιάξε ένα τρόπο ζωής που να είναι ο ίδιος, είτε μονη, είτε με άλλους.

Πηνελόπη: Είσαι η πηγή της όασης. Και εγώ μέσα από την έρημο έρχομαι με σεβασμό να σβήσω τη δίψα μου.

Άγγελος: Τα καταλαβαίνεις όλα;

Πηνελόπη: Εσύ δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Μόλις πρίν σκεφτόμουν τα μούτρα που θα'κανες αν έδινα ένα βράδυ όλη τη τρυφερότητα που κρύβω μέσα μου για σένα σε κάποιον άλλο.

Άγγελος: Άστο, δε πρόκειται να συμβεί.

Φίλησε μου τη Graece. Και να προσέχετε το «Χρόνου Φείδου».

Μέσα στον P.C. θα δείς το e-mail που μόλις σου'στέιλα. Μελετήστε το με τη Graece. Σας έδωσα ότι χρειάζεστε για το θεατρικό σας.

Άμα είσαι κακό κορίτσι θα σου στείλω και ερμηνεύσεις για τα τραγούδια σου.

Χάνεται στην ομίχλη όπως ήρθε.

Πηνελόπη: Ευπνάει.

Τι έγινε;

Είμαι στα καλά μου;

Σηκώνεται από το κρεβάτι και κάθεται στο γραφείο της.

Παίρνει τηλέφωνο την κολλητή της.

Πηνελόπη: Graece έπρεπε να σε ξυπνήσω.

Graece: Τώρα πριν λίγο ξύπνησα, ξαφνικά. Τι τρέχει;

Να έρθω ή έρχεσαι;

Πηνελόπη: Έλα ανοίγω την πόρτα.

Σχεδόν αμέσως ακούγεται μια πόρτα που ανοίγει και κλείνει βιαστικά.

Μπαίνει η Graece.

Graece: Τι έπαθες μωρή πουτάνα ξημερώματα;

Καλά σε βλέπω. Λέγε..(Κλείνει τη πόρτα προσεκτικά).

Πηνελόπη: Κάτσε να σου πώ. Είδα Άγγελο. Ίδιος, όπως ονειρευόμουν από μικρή τον ιππότη μου.

Μού'πε και για το θεατρικό που θές να γράψεις.

Graece: Δηλαδή;

Πηνελόπη: Δηλαδή δεν ξέρω πως, αλλά ξαφνικά τώρα που ξύπνησα, ξέρω πολλά για την ουσία του έργου και για τον σκελετό του. Δεν ξέρω πως έγινε αυτό. Και ούτε που θυμάμαι να συζητήσαμε στο όνειρο λεπτομέρειες.

Graece: Με τρελαίνεις.

Πηνελόπη: Και στο φινάλε, πριν τον δώ να φεύγει όπως ήλθε, μου λέει άνοιξε το e-mail. Σου έχω στείλει ότι χρειάζεσαι για το έργο που θα κάνεις με τη Graece.

Graece: Έτσι σου'πε; Το άνοιξες;

Πηνελόπη: Όχι, μόλις ξύπνησα σε πήρα.

Graece: Άντε άνοιξτο.

Πηνελόπη: Λές;

Το ανοίγει.

Πηνελόπη: Δεν είναι δυνατόν.

Graece: Έχει αποστολέα;

Πηνελόπη: «Ο Άγγελός σου».

Graece: Τώρα η μάγος είναι που πάει να μας παίξει ή ο Θεός έστειλε τον Άγγελό σου.

Ξέρεις; Θα συνεχίσουμε αφού πρώτα κλείσουμε μία συμφωνία.

Πηνελόπη: Σ'ακούω.

Graece: Όπως έχουν τα πράγματα, αν συμφωνήσουμε, το θεατρικό θα έχει δύο συγγραφείς, εσένα και μένα.

Πηνελόπη: ...

Graece: Συμφωνείς ή...;

Πηνελόπη: Ο.Κ.

Graece: Λοιπόν πάμε. Άσε με να διαβάσω γιατί εσύ τα είδες όλα όπως καταλαβαίνω.

Διαβάζει για λίγο, μετά σηκώνει το βλέμμα της και την κοιτά.

Πηνελόπη: Αφιερώνουμε όλη την ημέρα σ' αυτό. Κλείνω και το τηλέφωνο. Ευτυχώς που χθές δεν ξημερωθήκαμε, χαζοπίνοντας.

Graece: Ναι παραξενεύτηκα που επέμενες να την κάνουμε. Σκέφτηκα αν παίζει κανείς παντρεμένος πάλι μαζί σου, αλλά αμέσως το διόρθωσα. Θα ήμουν ενήμερη.

Πηνελόπη: Θυμάσαι τους δύο τύπους στο Bar που επέμεναν να πιούμε κάτι μαζί τους; Σίγουρα θα μας πέρασαν για λεσβίες.

Graece: Και θα' τρεξε η φαντασία τους. Άνδρες, τι περιμένεις;

Πηνελόπη: Πάντως ο ξανθός με το μπλεϊζερ μ' άρεσε. Αλλά τι μ' έπιασε;

Graece: Αυτό... Διαβάζω;

Πηνελόπη: Φύγαμε (Διαβάζει και αυτή μαζί της).

.....Μετά από λίγο

Graece: Δέν μπορώ... Καλά δεν είναι δυνατόν... Ο τύπος είναι όπως τον θέλουμε. Όπως περιγράφουμε τον άνδρα που μας σαγηνεύει χωρίς να κάνει καμιά προσπάθεια. Είναι αυτό που συζητούσαμε εψές στο «Bistro» με τις ώρες. Εξαντλητικά θά' λεγα.

Πηνελόπη: Και αφού τα δώσαμε όλα, μας την πέσαν και οι δύο γκόμενοι. Δε λέω, ωραίοι αλλά άτυχοι.

Γελούν και οι δύο.

Πηνελόπη: Συνέχισε, μη σου φύγουν αυτά που σκεφτόσουν.

Graece: Ο.Κ. Πώς αισθάνομαι τον Άγγελό σου. Αυτόν που μας εφνιδίασε και τις δύο. Σου μιλώ και μη με διακόψεις.

Μόνο στο τέλος πες τα ναι κατά όχι σου. Ο.Κ.;

Πηνελόπη: Ακούω και σωπαίνω.

Graece: Μας παρουσιάζεται σαν άνδρας original. Σαν άνδρας με τα όλα του. Τρυφερός που μπορεί ν' αγαπήσει, όμως δεν νοιάζεται αν τον αγαπούν. Γιατί ξέρει ότι είναι αδύνατον για μια γυναίκα. Δεν αγαπάς μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, τη θαυμάζεις. Αγαπάς το παιδί σου επειδή έχει ανάγκη την αγάπη σου, τη φροντίδα σου. Τον ιπότη για να λέμε την αλήθεια δεν μπορείς. Όπως δεν μπορείς να μην τον ερωτεύεις. Θές δε θές τον ερωτεύεσαι. Αυτό σε κάνει να τον μισείς κατά βάθος. Γιατί νοιώθεις αυτόν τον έρωτα να σε κυριεύει...

Και πού και πού να σε πνίγει. Δεν μπορείς να ελέγξεις τον εαυτό σου. Γι' αυτό κατά βάθος συνυπάρχουν μίσος – φθόνος – κακία. Αυτός το νοιώθει και το θεωρεί φυσικό. Και αυτό σε αποτρελαίνει. Σα χαριστική βολή. Πιστεύω ότι έχει επίγνωση του τι γίνεται. Και ότι άμα του καθήσει καμιά γκόμενα σαν και μας, μπορεί να του κοπούν οι καρωτίδες. Σ' ακούω τώρα.

Πηνελόπη: Αυτό σε τρελαίνει. Ναι. Και όσο τον μισείς, τόσο τον θές. Τον νοιώθει η ψυχή σου και τον ποθεί η μήτρα σου. Πώς να μη τρελαίνεσαι; Είναι μυστήριο ανυπόφορο και αφάνταστα γοητευτικό. Πού θα τα έδινα όλα για να το ζήσω. Αισθάνομαι την αλήθεια του τόσο καθαρά.. Κι' ας μη το έζησα. Μερικές φορές, δε λέω, το πλησίασα. Ίσως γι' αυτό το κατανοώ χωρίς να το έχω αγγίξει.

Graece: Γι' αυτό και σου βγήκε στο όνειρο. Σου λέει καλό κορίτσι το βλέπω. Μη με νοιώσει ζωντανό στο κρεβάτι της και της φύγουν τα μυαλά. Μετά πώς θα συνεννοηθώ μαζί της;

Πηνελόπη: Σωστός.

Graece: Μπορεί και να τον δασκαλέψανε.

Πηνελόπη: Κύριος οίδε...

Graece: Λοιπόν αυτά όλα έχω βάλει και καταγράφονται στο P.C. σου. Μισό λεπτό να φέρω το smart. Να καταγράψει και αυτό.

Πάει και έρχεται αμέσως.

Graece: Βάλε και εσύ το δικό σου.

Πηνελόπη: Το έβαλα ήδη.

Graece: Οπότε έκλεισε το τρίγωνο. Δε μας ξεφεύγει τίποτε (κοιτιούνται στα μάτια και χαμογελούν πονηρά). Σκέφτεσαι ότι σκέφτομαι;

Πηνελόπη: Μάλλον.

(Πατούν νευρικά γέλια)

Graece: Ευτυχώς που δεν ήμουν στο όνειρο να του πώ, τι κάθεσαι χριστιανέ μου; Πάρε μας και τις δύο αντάμα που κοντεύουμε να γίνουμε στήλες άλατος για πάρτη σου!

Πηνελόπη: Ευτυχώς γιατί θα τον χάναμε στην ομίχλη ξαφνικά. Και τώρα δε θα μας έσωζαν χίλιες μετάνιες.

- Graece:** Ξέρεις; Να σου πώ την αλήθεια, άναψα ερωτικά μόνο που το συζητάμε.
- Πηνελόπη:** Αυτό, θα σου 'λεγα και εγώ. Εγώ στο όνειρο μου έτσι μου 'ρχόταν να του την πέω. Αλλά δεν μου άφηγε ούτε μικρό περιθώριο για κάτι τέτοιο. Κι'ας ένοιωθα ότι μόνο στην αγκαλιά του, με τα φιλιά του θα'χα 7 οργασμούς.
- Graece:** Φιλενάδα κόψτο γιατί μας βλέπω από σήμερα παθιασμένες λεσβίες. Και πάει το όνειρο χαμένο στην ομίχλη.
- Πηνελόπη:** Γι'αυτό σ'αγαπώ. Το χιούμορ σου...
- Graece:** Μπά, άρχισες το ψήσιμο; Όπως τις προάλλες που ο άλλος παίχνευε την ευφυΐα μου; Και καρφωμένος παρακαλώ στο σχιστό ντεκολτέ μου που έφθανε μέχρι τον αφαλό. Το θυμάσαι;

Γελούν ξένιαστα. Χτυπούν τα χέρια τους στον αέρα. Σα να κλείνουν συμφωνία.

Και οι δύο μαζί: Πάμε.

- Graece:** Από πότε γράφει το smart σου;
- Πηνελόπη:** Το 'βαλα μόλις ξύπνησα. Ήθελα να καταγράψω ότι θυμόμουν από το όνειρο. Μετά μου ήταν αδύνατον να μη σε ξυπνήσω. Οπότε γράφει από το τηλέφωνο και μετά όλα.
- Graece:** Τέλεια. Όλα αυτά μέχρι εδώ είναι η 7^η ζωή σου η τελευταία αυτή που βιώνεις. Όλα όσα είπαμε μέχρι τώρα είναι η ουσία της. Οπότε προτείνω να θεωρήσουμε το κεφάλαιο «7^η ζωή» τελειωμένο, ολοκληρωμένο.
Λοιπόν, πάρε τον φορτιστή σου και πάμε σε μένα που θα'μαστε πιο άνετα. Θα φτιάξω ένα εορταστικό πρωινό που να ταιριάζει με την περίπτωση.
Σύμφωνοι;
- Πηνελόπη:** Ok.
- Graece:** Κλείσε το τηλέφωνο και φύγαμε.

« Το μπαρ της Πηνελόπης »

ΤΕΛΟΣ 7^η ΖΩΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Η ΤΡΙΤΗ ΖΩΗ

Στο σπίτι της Graece

Πάνω στο μεγάλο της γραφείο και οι δυο ανάμεσα σε ανάκατες A4, ανοιχτό PC, καφετιέρα, δυο φλιτζάνια και πίνουν κάποιες γουλιές.

Graece: Το δεύτερο κεφάλαιο είναι η Τρίτη ζωή σου. Όμως αυτό που διαπιστώνω και στις 7 ζωές είναι ότι ο χαρακτήρας σου είναι ο ίδιος... Ίσως χαρακτήρας και ψυχή είναι το ίδιο, ταυτίζονται... Η μήπως μία όψη της ψυχής είναι ο χαρακτήρας; Βλέπεις, δεν τα γράφουν όλα τα βιβλία.

Penelope: Άκου τι γράφει σήμερα το ημερολόγιό σου. Το διάβασες;

Graece: Όχι.

Η Penelope πιάνει το επιτραπέζιο ημερολόγιο και διαβάζει:

Penelope: “Ο χαρακτήρας είναι αυτό που οι άγγελοι ξέρουν για μας”

Graece: Ο Άγγελος σου μας το αποδεικνύει. Ο δικός σου Άγγελος... θα στο ξαναπώ. Θα στο λέω όσο χρειάζεται. Penelope δικαιούσε αυτοπεπηθηση. Μην αναλώνεσε συνεχώς σε αυτοκριτική. Προσβάλεις Αυτόν που σου χάρισε ομορφιά, εξυπνάδα, ανθρωπιά. Φίλη μου δε θα κουραστώ να σου λέω είσαι πολύτιμη.

Penelope: I gared. Λοιπόν... Να συνεχίσω εγώ;

Graece: Όχι εσύ θα διαβάσεις τις επιστολές... Όπως συζητήσαμε και καταλήξαμε έχουμε ότι:

1. Ήσουν εταίρα των Αθηνών επί εποχής Μεγάλου Αλεξάνδρου και Βασιλέως Πτολεμαίου Α.
2. Αυτή η εταίρα ήταν η Γλυκέρα. Δηλαδή βιώνεις μετενσάρκωση σου σαν Γλυκέρα.

Λοιπόν τί εστί Γλυκέρα. Κατά τη γνώμη μου η πιο δυναμική εταίρα στην Ιστορία.

Από μικρή κατάλαβε “το παιχνίδι” και σκαρφάλωσε όσο πιο γρήγορα μπορούσε στη “κοινωνική πυραμίδα”. Έτσι στα γρήγορα, πιτσιρικά γοητεύει έναν μεγάλο ζωγράφο των Αθηνών τον Γλαυκία. Ο οποίος προφανώς μασάει: “λατρεία μου”, “αγάπη μου”, “με τρελαίνεις”, και τέτοιες πουτανιές.

Συμβαίνει τότε ο Μέγας Αλέξανδρος να έχει θησαυροφύλακα τον παιδικό του φίλο Άρπαλο, που είναι εκ γεννητής ανάπηρος και δεν μετέχει στις μάχες. Αυτός, παρ’όλο που καταχράστηκε την εμπιστοσύνη του Μεγάλου Αλεξάνδρου και έκλεψε ό,τι μπορούσε, συγχωρέθηκε... Και παρέμεινε στη θέση του με την υπόσχεση ότι έβαλε μυαλό. Σιγά να μην κόψει γκαβλιάρα το γαμήσι. Ξανάρχισε λοιπόν ο Άρπαλος τα ίδια.

Η Γλυκέρα τα μαθαίνει. Παρατάει τον ζωγράφο και “τρέχοντας” πάει και βρίσκει τον Άρπαλο. Την φαντάζεσαι με διάφανο λευκό, με αθώο χαμόγελο και ματάκια όλο γλύκα; Τον έκανε σκυλάκι της που λένε. Βάλθηκαν λοιπόν οι δυο τους να χαρούν τα ξένα πλούτη.

Γυρνώντας ο Μέγας Αλέξανδρος από Ινδία μεριά τα μαθαίνει και λέει φάτε τον.

Με το που τα ακούει ο Άρπαλος δεν καθυστερεί. Μαζεύει ό,τι μπορεί να μεταφέρει από το θησαυροφυλάκιο. Παίρνει τη Γλυκέρα και πάνε στην Αθήνα. Γιατί η Αθήνα ήταν πάντα λίγο πολύ στην “αντιπολίτευση” με τον Μεγάλο Αλέξανδρο. Εκεί του λένε δεν θέλουμε μπερδέματα. Φεύγει λοιπόν από την Αθήνα και πάει Κρήτη.

Penelope: Εδώ να πω αυτά που βρήκα στο google. Και αυτά που συμπέρανα ή υποθέτω τέλος πάντων. Λοιπόν.. Το Ηρώδειο θέατρο που βρίσκεται κάτω από τον Παρθενώνα, έγινε με δωρεά ενός πάμπλουτου Αθηναίου, του Ηρώδη του Αττικού.

Μη σε μπερδεύει το όνομα. Όπως σου είπα είναι Αθηναίος πολίτης που το όνομά του είναι Ηρώδης. Γι’ αυτό η ιστορία τον αναφέρει ως ο “Ηρώδης ο Αττικός”. Τότε στην αρχαία Αθήνα αυτός και ο πατέρας του αποφάσισαν να ανακατασκευάσουν το πατρογονικό τους σπίτι που ήταν υποθέτω κάτω από την ακρόπολη των Αθηνών. Αφού το σκεφτήκανε καλά αποφάσισαν να τα φτιάξουν όλα από την αρχή. Εκ θεμελίων καινούργιο που λένε. Είχαν στην αυλή ένα παλιό πηγάδι. Που ήθελε “ξαναχτήσιμο”. Ξανακτίζοντάς το, το πηγάδι αυτό τους απεκάλυψε ότι στον πάτο του έκρυβε έναν αμύθητο θησαυρό. Τεράστιες ποσότητες ασημιού. Από πού αυτό το ασήμι; Από άνθρωπο που το μάζευε αποκλείετε. Αυτό λοιπόν το αμύθητο ποσό από ασήμι πρέπει να το πέταξε ο Άρπαλος φεύγοντας από Αθήνα για Κρήτη. Το έφερε στην Αθήνα γιατί η Αθήνα κυκλοφορούσε μόνο

ασημένια νομίσματα όχι χρυσά. Ο λόγος είναι που είχε πλούσια ορυχεία ασημιού στην περιοχή της , στο Λαύριο συγκεκριμένα. Το Ασήμι λοιπόν είχε ιδιαίτερη αξία για τους Αθηναίους. Φέρνει λοιπόν ο Άρπαλος το ασήμι αυτό για να εξαγοράσει την εύνοια των Αθηναίων Πολιτών. Οι Αθηναίοι, έμπειροι στην πολιτική αποφεύγουν να προκαλέσουν τον Μέγα Αλέξανδρο. Λένε όπως είπαμε τον Άρπαλο φύγε, δε θέλουμε μπερδέματα.

Τότε ο Άρπαλος κρυφά για να μη τον δει κανείς τί κάνει; Ρίχνει όλο το ασήμι που κουβάλαγε στο πηγάδι του σπιτιού που τον φιλοξενούσαν. Ελπίζοντας ότι θα ζήσει και θα γυρίσει να το πάρει.

Graece: Άκου τώρα τί βρήκα και 'γω...Όταν ο Μέγας Αλέξανδρος κατέλαβε την Αυτοκρατορία των Περσών αντικατέστησε το επίσημο νόμισμα της που ήταν από χρυσό σε ασημένιο νόμισμα, το ασημένιο τετράδραχμο των Αθηναίων. Και αυτό γιατί; Καταλαμβάνοντας ο Αλέξανδρος το θησαυροφυλάκιο της Περσικής Αυτοκρατορίας βρήκε τεράστιες συσσωρευμένες ποσότητες χρυσού. Αυτό το χρυσό άρχισε να χρησιμοποιεί για τα όνειρά του.

Κυκλοφορόντας αυτές οι μεγάλες ποσότητες χρυσού, προκάλεσαν πτώση της αξίας του χρυσού. Άρα και πτώση αξίας των χρυσών νομισμάτων. Όρισε λοιπόν ο Μέγας Αλέξανδρος καινούργιο νόμισμα από ασήμι. Το ασημένιο τετράδραχμο των Αθηναίων. Ελέγχοντας τα λατομεία ασημιού των Αθηναίων έλεγχε την αξία του νομίσματος του.

Penelope: Να συμπληρώσω κάτι ακόμα;

Graece: Μα ναι οι θεατρόφιλοι δεν είναι κορόιδα. Θέλουν να ακούν έξυπνα πράγματα. Λέγε.

Penelope: Λοιπόν. Όταν βρήκε το θησαυρό ο Ηρώδης ο Αττικός ειδοποιεί τον Ρωμαίο αυτοκράτορα που τότε ήταν ο Αδριανός και του λέει βρήκα τεράστιο θησαυρό να στον παραδώσω. Ο Αδριανός του λέει: “Σπανίζουν οι έντιμοι εσύ θα τον διαχειριστείς. Κάνε έργα κοινωφελή. Κάνε έργα που θα 'ναι χρήσιμα για τον κόσμο.” Μ'αυτά τα λεφτά λοιπόν φτιάχνει ο Αττικός έργα πολλά φτιάχνει και το Ηρώδειο Θέατρο που 'χει τ'όνομά του. Που το επισκεφθήκαμε όταν πήγαμε στην Αθήνα.

Graece: Λοιπόν μη χαθούμε και δε θα μας πιάσουν ούτε οι αναγνώστες ούτε οι θεατές. Συνεχίζω περιληπτικά και εν συντομία. Ο Άρπαλος με τη Γλυκέρα βρίσκεται στην Κρήτη όπως είπαμε. Με όλο το χρυσό που άρπαξε από το θησαυροφυλάκιο και χωρίς το ασήμι που το πέταξε στο πηγάδι και βρήκε ο Αττικός.

Στην Κρήτη τον βρίσκουν τα τσακάλια του Αλεξάνδρου και τον καθαρίζουν. Η Γλυκέρα γυρίζει άνετη και ωραία στην Αθήνα. Όπως η ωραία Ελένη στη Σπάρτη. Στην Αθήνα η Γλυκέρα δε χάνει τον καιρό της. Τα φτιάχνει με τον Μένανδρο τον μεγάλο κωμωδιογράφο της εποχής. Ο Μένανδρος είναι παιδικός φίλος του Επίκουρου του Φιλόσοφου. Είναι κολλητοί. Μαζί και οι δυο τους υπηρέτησαν στο στρατό της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Και η Γλυκέρα φυσικά τους έχει γοητεύσει και τους δύο. Τον φιλόσοφο με το πνεύμα της και τον γκόμενο με τη κορμάρα της.

Penelope: Άκου και βλέπε και βγάλε συμπέρασμα που λένε. Τώρα να συμπληρώσω και να πω ότι ο Θωμάς Τζέφερσον ο τρίτος πρόεδρος των ΗΠΑ ήταν θαυμαστής του φιλόσοφου Επίκουρου. Τον μελέτησε. Θα λέγα ότι είναι ο τελευταίος σπουδαίος Επικούριος φιλόσοφος. Ο Τζέφερσον λοιπόν είναι αυτός που συντάσσει την “Forty July” που γιορτάζουν όλοι στις ΗΠΑ. Την Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας. Η διακήρυξη της Ανεξαρτησίας είναι εμπνευσμένη σε μεγάλο βαθμό από την Επικούριο Φιλοσοφία. Σημείωσε ότι ο Επίκουρος διδάσκει φιλοσοφία στην Αθήνα στη σχολή του που ονομάζει “κήπο”. Εκεί συχνάζουν όλες οι εταίρες των Αθηνών που ο επίκουρος είχε σε μεγάλη εκτίμηση.

Graece: Μη ξεφύγουμε πάλι και θα'χουμε πρόβλημα. Δε θα μας παρακολουθήσουν ούτε οι θεατές ούτε οι αναγνώστες. Στην Αθήνα η Γλυκέρα έχει τρελάνει τον Μένανδρο και μια μέρα που ο Μένανδρος σκεφτόταν. Τώρα τι την κάνω την πουτάνα; Να φάει καμία σφαλιάρα ή να την πω “άντε και γαμήσου πουτάνα”. Τότε έβγαλε το συμπέρασμα “ΜΗ ΛΟΙΔΟΡΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΜΗΔΕ ΝΟΥΘΕΤΕΙ”. Δηλαδή μη βρίζεις γυναίκα είναι αναξιοπρεπές δεν είναι αντρίκιο. Ούτε να τη συμβουλεύεις είναι τελείως ανώφελο, γιατί θα κάνει έτσι κι'αλλιώς το δικό της. Και μια άλλη φορά που η Γλυκέρα ξεσάλωσε τελείως είπε το Αιώνιο “ΠΥΡ ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ”. Τώρα Penelope τις επιστολές. Αμέσως τώρα.

Penelope: Καλά ε; Δεν ήξερα ότι είμαι τόσο πουτάνα.

Graece: Δεν πειράζει. Όσο ζεις μαθαίνεις...Τις επιστολές.

Penelope: Έχω βρει δυο επιστολές της Γλυκέρας . Διαβάζω την πρώτη που στέλνει στη φίλη της την Βακχίδα που ζει στην Κόρινθο. Προφανώς διαπρεπή εταίρα της Κορίνθου.

Graece: Άκου ρε τις πουτάνες ονόματα. Καλλιτεχνικά ονόματα που διάλεξαν. Γλυκέρα η μία δηλαδή γλυκό κοριτσάκι. Βάκχίδα η άλλη δηλαδή

αγριογκόμενα. Και βάλε όσα βίτσια φαντάζεσαι. Δες στο google τι σημαίνει βακχίδες και βγάλε συμπέρασμα...
 Τώρα την επιστολή και τίποτε άλλο. Penelope, την επιστολή γλυκιά μου εταίρα.

Γελούν και οι δύο.

Penelope: Λοιπόν...Η επιστολή. Διαβάζω.

Επιστολή της Γλυκέρας από Αθήνα προς τη φίλη της Βακχίδα στην Κόρινθο.

Αγαπημένη μου φίλη η Γλυκέρα σε γλυκοφιλά. Άκου αγάπη μου. Ο Μένανδρος μου, έρχεται στην Κόρινθο για να παρακολουθήσει όπως μου λέει τους αγώνες των Ισθμίων. Γνωρίζεις πόσο είναι σκληρό να στερείτε κάποια έστω και λίγο τέτοιο γκόμενο. Όμως δε μου ήταν εύκολο να τον εμποδίσω. Έτσι είμαι υποχρεωμένη να σου τον γνωρίσω. Αφού ξέρει πως είμαστε κολλητές. Θα έρθει λοιπόν να σε δει. Αλλά δεν ξέρω πως να σας εμπιστευτώ. Τον ξέρω καλά. Θα θελήσει να σου είναι γοητευτικός. Δικαιολογημένη λοιπόν η ζήλεια μου. Γνωρίζω αγάπη μου την ευγένειά σου και την περηφάνια σου. Γι' αυτό δε φοβάμαι εσένα όσο αυτόν τον ερωτομανή. Άλλωστε ποιός άντρας σε βλέπει και δε τρελαίνετε. Ακόμα και ο σοβαρότερος θα κλονισθεί. Αλλά αυτό που δεν μ' αφήνει να κοιμηθώ είναι ότι κατάλαβα πως έρχεται για σένα και όχι για τους αγώνες. Αν σε αδικώ συγχώρεσέ με. Είμαι ερωτευμένη ζηλιάρα. Σκέψου να χάσω τον Μένανδρο. Θα καταστραφώ τελείως. Εάν όμως μου γυρίσει όπως μου έφυγε, θα σε ευγνωμονώ.

Σε γλυκοφιλώ. Η Γλυκέρα σου

Graece: Νομίζω ότι εδώ τελειώνει το Δεύτερο Κεφάλαιο. Ίσως αν γίνει θέατρο εδώ θα τελειώνει η Πρώτη Πράξη. Αν πάμε για θεατρικό τότε στη Δεύτερη Πράξη θα χωρέσουμε όλα τα άλλα. Γίνετε νομίζω...

Penelope: Η Δεύτερη επιστολή;

Graece: Με τη δεύτερη επιστολή αρχίζουμε τη Δεύτερη Πράξη και καθάρισαμε. Γιατί οι θεατές ξεκούραστοι απο το διάλειμμα και μπαίνοντας ξανά στην αίθουσα είναι έτοιμοι ακούσουν κάτι δύσκολο ας πούμε. Τώρα λέω να πάμε μία βόλτα στις γέφυρες κάτι ελαφρύ τρώμε εκεί και γυρίζουμε να συνεχίσουμε τι λές;

Penelope: Ο.Κ. Όμως πρίν φύγουμε να γράψω κάτι που μου'ρθε για να μη το ξεχάσω.

Graece: Άντε γράφε και φύγαμε.

Penelope: Ο Κάρολος Μαρξ έγινε διδάκτωρ φιλοσοφίας με την εργασία του “Η Φιλοσοφία του Επικούρου και του Ηράκλειτου”

Graece: Μέχρι τον Μαρξ έφτασες πουτάνα.

Γελούν και αποχωρούν.

ΤΕΛΟΣ 3^η ΖΩΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΖΩΗ

Μάγισσα στον Μεσαίωνα

Στο γραφείο της Graece. Μπαίνουν και οι δύο φρέσκες, ξεκούραστες, χαμογελαστές.

Graece: Ωραία...Να αρχίσουμε;

Penelope: Να βάλω την καφετιέρα και να φέρω καθαρά φλιτζάνια.

Η Graece παίρνει θέση στο τεράστιο γραφείο του σαλονιού της. Ανοίγει το laptop.

Η Penelope φέρνει τα φλιτζάνια και φέρνει μπισκοτάκια και καφετιέρα.

Penelope: Καλύτερα που δε φάγαμε τίποτε. Θα βαραίναμε... Τσιμπάμε αυτά τα μπισκοτάκια με το καφέ και είμαστε εντάξει.

Graece: Λοιπόν γράφουμε. Αποφασίσαμε ότι το έργο μας θα είναι νουβέλα. Για να βάλουμε ότι μας αρέσει και να μη περιοριζόμαστε από τη θεατρική φόρμα που απαιτεί σύντομους διαλόγους και έργο με συγκεκριμένο χρόνο.

Penelope: Να έτσι ακριβώς. Για να' χουμε ευχέρεια κινήσεων.

Graece: Και εάν χρειαστεί φτιάχνουμε μία θεατρική φόρμα δε νομίζω να δυσκολευτούμε.

Penelope: Τόσα θεατρικά βλέπουμε κάθε τόσο...

Graece: Penelope τώρα την δεύτερη επιστολή...

Αμέσως μετά μπαίνουμε στην **4^η ΖΩΗ-Μάγισσα στο Μεσαίωνα**

Συνεχίζεται...

Το χειρόγραφο της Graece

Grace: A small miracle. From your Angel...
 What else can it be? Now that I had you
 hypnotised you went to the Middle Ages. Name
 Alexandra. Witch... Going into that "trip"
 what is happening? Something magical.
 Alexandra the witch is hypnotised. And she
 has gone to a prior reincarnation. And where
 is she? In Alexander's the Great time
 and the Amazon queen Thalistris. She
 is their daughter. And listen to the shocking
 part... The witch tells. All these are unsaid.
 Don't write anything. Ok... I won't write
 anything. But I have to tell about them.
 And these are our magical secret.

Penelope: Yes but in our play there may be
 overtones... Metaphors... ok.

Συνεχίζεται...

